

U p u t e

mnogopošt. Ocima Provincijalima Hrvatskih franj.
Provincija

1. Razborito ali odlučno nastojati, da se provede zaključak provincijalnog sastanka u Zagrebu od 10-12. juna o.g. prema kojem nijedan franjevac ne smije biti učlanjen u Ustaškom hrv. pokretu.

2. Sa svom odlučnošću nastojati, da se franjevci bave samo duhovnim i svećeničkim poslovima, a svjetovne i političke poslove da prepuste svjetovnjacima i njihovoj odgovornosti.

3. Franjevci ne smiju imati nikakva udjela u progonima Srba i Židova, u oduzimanju njihovog imetka, pokretnog ili nepokretnog, u iseljivanju Srba u Srbiju i naseljivanju Hrvata u dosadašnjim srpskim naseljima.

4. Dosljedno tomu nijedan franjevac ne smije biti:

a)- u odborima i sudovima u istraživanju krivnje četnika i drugih ~~srpskih~~ Srba prema Hrvatima, te u izricanju kazna prema napred spomenutim,

b)- u odborima i uredima za naseljavanje Hrvata u srpskim naseljima i na imanjima oduzetim Srbima,

c)- u odborima i uredima za iseljivanje Srba i oduzimanju njihovog imetka.

5. Ni franjevačke župe, ni samostani ni provincije ne smiju primati na dar ni kupovati ni pokretna ni nepokretna dobra, koja su prije rata pripadala Srbima i Židovima.

6. U koliko budu u stanju, neka oci provincijali i ugledniji franjevci ulože sve sile kod vlasti i vodećih ljudi u današnjoj Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, da se ne čine osvete, da se ne progone nevini, da se ne oduzimlje imetak i ne vrši nasilno preseljivanje Srba iz njihovih dosadašnjih postojbina.

7. Gdje se god pruži prilika, neka franjevci uzimaju u zaštitu progonjene Srbe i Židove i pred narodnim masama i pred državnim vlastima. U koliko mogu neka oci provincijali i samostanske starješine oprezno i skrovito, i materijalno pomažu progonjenu i potrebnu braću Srbe.

8. Franjevci ne smiju imati nikakova udjela u nasilnom i masovnom prevadjanju pravoslavnih na katoličku vjeru. Nikakovu pravoslavnu župu ne smiju primiti na upravu, sve da im je i preuzv.gg. mjesni Ordinariji ponude. Naravno pojedinačni prelazi na kat. vjeru iz uvjerenja i u punoj slobodi dozvoljeni su i poželjni danas kao i uvijek.

9. Sa franj. župa, gdje su katolici izmiješani sa Srbima i drugim inovjercima valja ukloniti dušobrižnika (župnike i kapelane) koji su naprasiti i nerazboriti, i na njihovo mjesto postaviti ljude zrele, dobre i oprezne.

10. Ako bi se koji franjevac, zanesen narodnom suverennošću ogriješio o dužnu snoštjivost prema inovjercima i o kršćansku ljubav prema bližnjemu, ima se kazniti prema težini svoje pogreške, na prvom mjestu s premještajem u drugi kraj, gdje neće imati prigodu za slične prestupke.

Rim, 24.jula 1941.